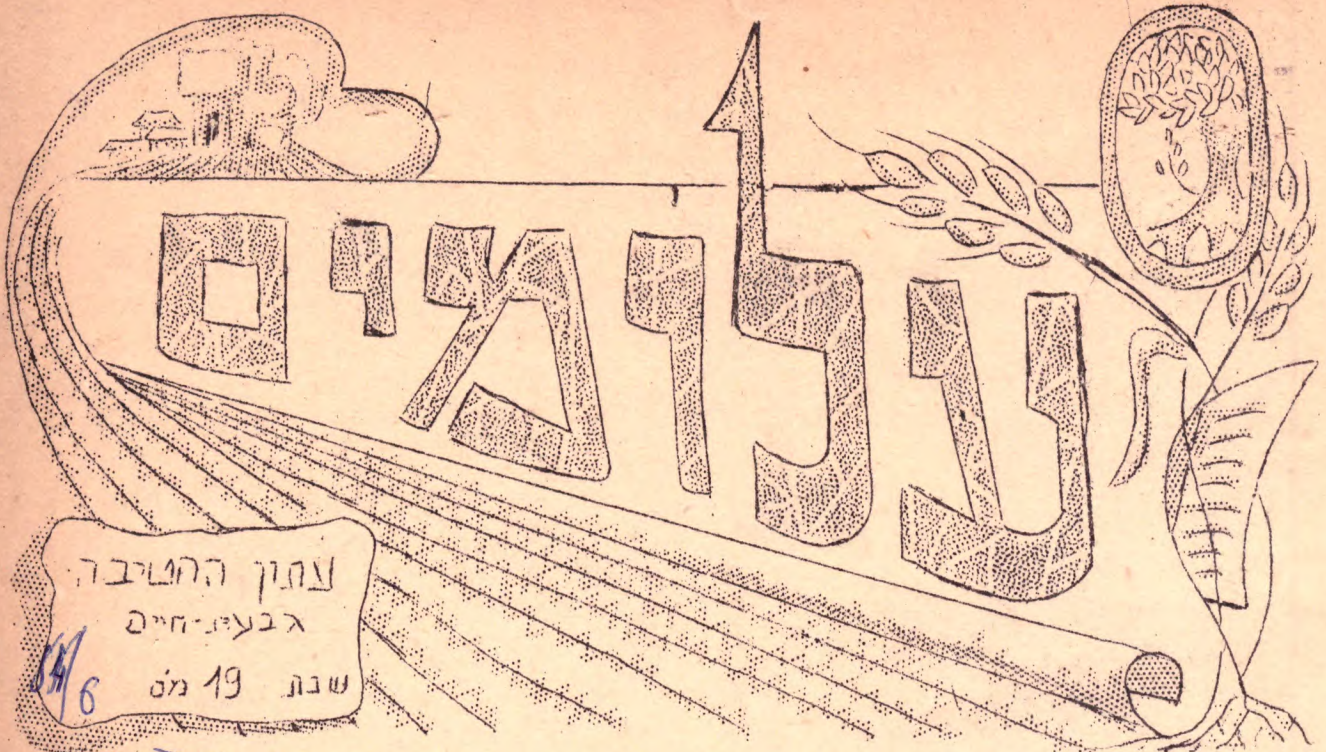


ב כ כ"ח



צמח הרטובה
 גבעתיים
 שנת 19 מס' 6

54

אלג שוט' B.I.86

54
 שנות
 של
 באונות הארץ
 וכו' וכו' וכו'

אספן כתובת י"ב ע"ב אילנות

מקום המפגש גבעת-ברנר. בה - נפגסנו עם כל בני כחתנו מן המסקים האחרים. היתה זו פגישה זמנית, כל אחד הגיב עליה על פי טבעו. מי בהתרגשות ומי בשמחה. במהרה עם ההתארגנות לכחות - כחות מעורבות הצטמצם כל אחד בחוגו הצר והרגיש את עצמו מחדש בבית. מגבעת ברנר השתרכו למחרת בבקר חטע מכוניות על פני כביש המוביל לעין רדיאן. בדרך התעכבנו במקומות שונים בהם נראו באופן בולט תהליכי הגיאולוגיה האופיינים לנגב. כידוע היה הנגב בחקופות קדומות מכוסה כולו בים. הים סקע, וזעזעה פזורים על פני האדמה מאובנים רבים הנוחנים במקומות רבים את המבנה הסלעי להרים. בחקופות מאוחרות יותר נעשו התקטויות מהן אנו מקבלים את הגבעות האנטי-קלינות וביניהם הגבעות הסיני קלינות.

בהדרימנו עברנו את מכתש רמון שנוצר גם הוא מהתקטנות - שטח פני הקרקע שהיה שטוח התקמר ועל יד כך גדל שטח פני הקרקע ובמרכז הקמור נעשה שבר. כך נתהווה המכתש שבקעותיו מסביב נראתה כטרפציות. הגענו לעין רדיאן סמוכים לבמרי מן הנסיעה המיגעית ולמחרת התחלנו במסע ההליכה (כל החולים והחשטנים נסעו מיד לאילת). פתחנו בחדירה הראשונה מן הערבה מערבה. באותו יום הגענו עם ערב לבאר מלחן וטס שכבנו חתח כיפת הסמים. היה קצת קר אך לא היתה ברירה אלא ליטון. כך המסכנו עוד שלושה ימים. בסכום עשינו שלש חדירות מן הערבה.

אומרים כי הנגב יבש וחורב ואין בו צמחיה. וזאה לחובבי הנוף והטבע, אם רק פוקחים את העינים הרי מספר הצמחים שם הוא לאין סוף. כולם התחטנו בפני השמש על ידי עלים דקים עשירניים וסורסים עמוקים, אולם לא כן עם הצפרים מהם אפשר למצוא כסני מינים ובודדים מאד. ככל שמדרימים המראות מרהיבים יותר, מגיעים לקניונים עמוקים (טברים) שעליהם נראות שכבות האבק החול או הגיר בטלל צבאים וצורות מבהילות או מקסימות. חובבי המטעמי יראו בזה מיני מאפה שונים מטובלים במריחות קרח מכל הגומים והמינים המרוחים ביד אומן. חובבי הסורסים יוכלו לראות במראות אלו מקום הסרטה להרפתקאות מפוארות. חובבי הספורט יאמנו רגליהם בקפיצות וטפוסים זה גבורתנים רודפי העלילות יתחבאו בין הקניונים הסלעים והגבעות יעקבו אחר הצביים הנמצאים שם במספר די קטן. את כל אלו יש לראות בעיניים ולהרגיש ברגלים וגם בצבא ורק לאחר כל זאת מרגישים כמה יפה ארצינו מדוע יש להכירה כאמצעי להגנתה. אחת ההבעיות הרציניות שלא נכנסתי אליה היא בעיה המיה. מקומות ישוב כמעט ואין שם ולא בלי סיבה. המים בנגב הם בעומק רב ובאם יטנם, לרוב הם מלוחים. על כן על ההולך בערבה להצטייד במימיות חלהכיר היטב את מבנה ההרים כדי לדעת את המקומות בהם אפשר למצוא גבים ולהכיר את הנגב בכללו למען לא יטעה בו (זה לא קשה) מאילת חזרנו דרך מעלה העקרבנים. בדרך תפסנו הגסס וזכינו לראות את זרימת הנחלים הרבים. למזלינו לא נתקענו באמצע הדרך, הסלולה בחלקה קאוליין - חומר הסופג לתוכו את מי הגסס נעשה דביק מחליק ואוזי למכונית הטוקעת בו. יסנו בבאר מנוחה. מטס חזרנו מלאי וסמים גם מן המראות וגם מן הפגישה עם חברים חדשים.

היתה זו רק נגיסה המספיקה בדיוק כדי לגרות.

חמר ק"ב כתה י"ב



הגיוס לקרן המגן

לפנות בוקר יצאנו לטדות לאסוף נרקיסים במטרה למכורם בעיר ולאסוף כסף לקרן המגן. התאספנו ליד ח"א והחלקנו לסלס קבוצות. כל קבוצה נשלחה לכיוון אחר.

טמט חמימה זרחה וחממה את גבות ההולכים. האדמה היתה רטובה ובוצית. מגפים קלים ונקיים (עדיין) השאירו עקבות בקום שם דרכנו. יצאנו לכיוון הכרם. והנה תכף בהתחלה נפגסנו בטדות נרקיסים. פלטנו לסטה ובחריצות נקינו אותו מנרקיסים.

הראשונה אשר פתחה את "קרירת" הסקיעה היתה נאוה. עם הכניסה לביצה סקעה ולא יכלה להוציא את מגפיה מהבוץ. רק לאחר עמל רב יצאה בשלום.

מטטה זה אספנו שני ארגזים מלאים. הנרקיסים היו מלופלכים בבוץ ופה וטס בצבץ

ביניהם נרקיסים לרמ"א

Handwritten scribbles and numbers at the top left of the page.

המשק הישן לקין הישן

אולם מנדרינותאלו כאלו צוחקות עליך ונסארות על העץ. הנרקיסים שהיו בסדה הזה לא כמו הקודמים. עלי הכותרת אשר להם היו לבנבנים ונקלים. באמצעם הכתר הצהוב אשר למלך הביצות.

נחמלאנו רינה למראה הנרקיסים הצחים. ובמהירות הורקנו גם סדה זה. מכאן שלחנו כמה חברה עם הסלל לנקותו ולסדרו בצרורות, ואנו המסכנו בדרכנו לסדות ברחוקים, אל מאחורי פרדסי כפר חגלה. לאחר שמלאנו את כל הדליים התחלנו בעבודה קשה והיא יציאה מהסדה. נסיונו להצות שלולית גדולה ונתקענו מבלי יכולת לזוז. אולם כרגיל כל צבוי נגמור בטוב, וכמובן הצלחנו להגיע לדרך. והנה טוב מרקדות לעינינו המנדרינות במלוא יופים. רק במזל הצלחנו לעבור את הדרך הזאת מבלי למלא את הכיסים.

למחרת, ביום ראשון. התישבנו על טרקטור וניטאנו לחדרה עם שמונה גיגיות מלאות נרקיסים וקצת כלניות. בחדרה התחלקנו לקבוצות וטילנו בעיר עם שלטים מתאימים בידינו. בטאנו מבקטים חרומות לקרן המגן תמורת פרחים. מטום מה הרבה אנשים כעסו עלינו. היו כאלה שצעקו ודרשו שנגיד למדריכינו שבצורה כה לא חגבת לא צריך לאסוף כסף לדבר כה קדוש. ואחד אף צעק עלינו "טילמתי יותר מ 5 לירות" וחשובתנו לאנשים כאלה היתה תמיד כזאת: "אם כולם יהיו כמוך לא יהיה טוב" היו סטאלו מה יצא לנו מעטלה גרושים? ואנו הסברנו להם טאם כל אדם יתן עטרה גרושים יצטברו הגרושים ללירות. וכך טילנו בעיר, נכנסנו לבתים ותוך מכירת הפרחים הכרנו סוגים שונים של אנשים. וגם למדנו להכיר את חדרה.

הביתה חזרנו עיפים ורצוצים ושמחה אותנו הבטורה שאספנו 52.250 לירות.

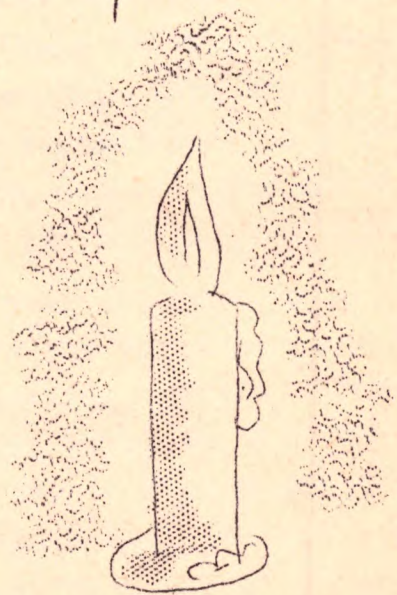
רותי ק' כתה ז'

ביאליק, נצב לכברו

ויהי מי האיש....

ויהי מי האיש אשר לבוא אחרי
 ויהי בן-חורין ויטר קומה ממני,
 ואם שבעתיים ייפן חיו מהיי,
 ואם יביך ולא יביך לכל הגיגי -
 אחת אבטה ולא אפחד, להמוך לבי לא יבוך
 ובמכאוב נפטי לא - יתעלל.
 בצד, באטר מה, עם ספר חיי יתיחד
 ובבלואיו יטקיע ראטו,
 יטתה את כל דברי המרוות הם ובאו
 כזפת כוערת בעצמותיו....

ח.נ. ביאליק



X X

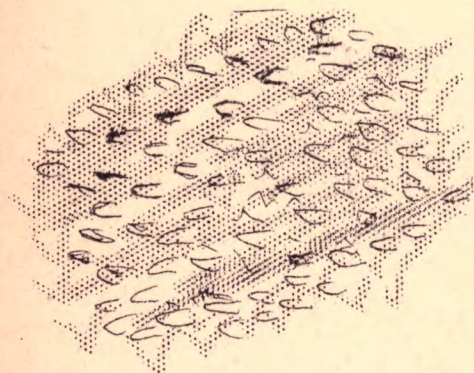
X

י' בטבם הוא תאריך הולדתו של גדול המסוררים העבריים - חיים נחמן ביאליק. משחר ילדותו קלטו ורוו עיניו ואוזניו את כל הסובב אותו, לכך גם שיריו, אגדותיו ספוריו מעבירים לנגד עינינו את תמצית חיו הרע והטוב הגאה והספל טבהם. בסירתו מתוה המסורה...

הספור טוב הוא היות והוא אופטימי ומטריט אמונה לגבי ההיים. הוא מראה את האהבה הגדולה בין סוקה ומינה. את העדוד הרב שהם שואבים אחד מהויתו של הסני. מינה נמצאת במצב קשה, סוקה עומד ליד מיטתה מדווכך ומדוכא והיא, הפצועה, מעודדת אותו. אהבתן הגדולה אליה מביאה אותו לבצוע מאמציו הרבים מה שגורם בסוף להצלת ידה. הספור הוא אנוטי וריאלסטי, כתוב יפה ובצורה מענינת, מתאר את לבטיהם של האנשים ותךך כדי זה מעלה גם את בעיות החקופה מבחינה חברתית מדינית ולכך נבחר לספור זה. הוא יפה וטוב.

רחל ק. כתה י"א.

ארבה עלינו...

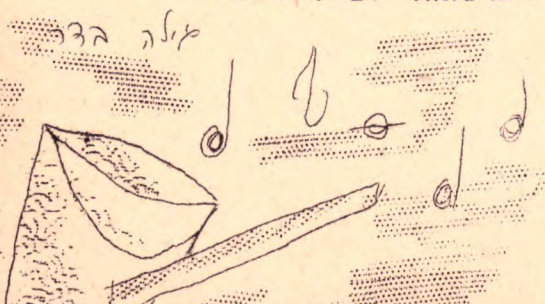


הילדים הגדולים מאושרים הפסיקו באמצע למודים ובאו לעזור לצרוח ולתופף להניס את זה - השרץ המעופף ובדוכים חזיר ורעם כלם דופקים בהולם פעם ליזל עם שתי אבנים ביזה מכה בשזקה על פח האשפה אומר גליך בחום ויזע שו את שיר המרסליזה וליובא את הרעש מגוון וקורא בקול: לרוני יס בן! למען יבין וידע הארבה שלא רק הוא מתרבה המחסנאיות נופפו בסדינים הטבחיות במכסים וסירים ילדים דופקים בסח רב על בית שמוש שכמעט נחרב זאת החקפת הנגד של האנושות על הארבה הקטן הפסוט, הנחילה לאריב מפלה וגרשתהו לכפר חובלה

ההתקפה החלה בערך כך: (סלחו לי - התאריך נש כח) בערך באחד צלצל הפעמון ומחדו האוכל זנק ההמון (הפילה נשאר להחקר בצלחת) רצו אפילו מן המקלחת יצאו זקנות מן המחסן הטבחיות אחרו קצת - כמובן כי הרעש הפויען. הנה, גם סניה עם הגן אך עוד לא ברור מה פה קרה הביטו למעלה! איום ונורא! צועק זכריה וא מתרוצץ ארבה הגיע הוא סס לפודס יקה כל אחד מן הבא אל היד דלי ומשפך, מכסה או פח ובכל הכח הק והך עד שהארבה יברח.



סם המוטבניק עם בנו החרוץ צועקים לארבה: חזרה לקבוץ! אך הוא אינו מבין דבורים בקוטי הבין את" נגון הכלים" אך בכפר היחה רק מוסיקה קלה שהנעימה לארבה את האכילה. ובכך המסקנה הברורה כלפי חוץ הארבה חמיד יבוט מהקבוץ ועתה במסקנו "מצב הכן" להתקפה חדשה בחפץ לב נחכונז.





ביתנו החדש

הרפת

השמש נסתה לשקוע כאשר הצטיידתי ב"כלי" הרגילים וירדתי לרפת. בצידו הדרך הצהיבו טביונים. שדה האספסת הוריק, לפני הזדקרו ערימות קש וזבל ריחני, ניחוח התחמיץ המעורב בקש הגיע לחושי. הנה הגעתי, שלבי החצר נראו עתה ברורים ובתוכה עמדו הפרות, רגליהן "הגסות" היו בבוץ של גשמים האחרונים, עליניהן (עינים בהמיות) בוהות היו כמחפשות דבר מה בחללו של האויר. אחדות העלו גירה ויתרן רבצו. החלטתי שלא כרגיל להאזין לשיחתן מבלי "לתחוב" אפי ולהפריען. בקצה החצר סמוך למכון החליבה קלטה אזני לפתע שיחה ידדיתית בין אחת הפרות הזקנות לבין הצעירה ביהתר (כפי שהסתבר לי אח"כ) השיחה נסבה על עיניני דיומא החל מהחליבה למרעה וכלה בחליבה וסדר היום הפרתי הרגיל.

"איך הרגשת היום במרעה שעה שהחמה שלחה קרניה לחממנו קמצא לאחר הבוץ הזה ברפת?" "דומני שכאשר הייתי קטנה קצת יותר, נהניתי יותר מהשהיה בחוץ, היום נהניתי מאוד."

כמעט פציתי פי בטאלה, אך נזכרתי ש... יפה שתקנה לחכמים, ושתקתי. ובדיוק ברגע זה נטאלה אותה הטאלה ע"י הצעירה שבין השתיים. "אני פלורידה" "מלכת הרפת", כך כנוני הרפתנים, הנבתי לפני שנה 300 יום כ-6900 ליטר, הוה אומר 23 ליטר ליום. הרי כעת חנובתי מגיעה ל-36 ליטר הממוצע היומי שלי, כך אומר אברהם. "ואני" אמרה הצעירה בלחש "צעירה אני ולכן חנובתי היא קטנה הרבה ממי שלך אך גם חנובה זו מטפקתני בהחלט. לו כל הפרות היו "מלכות" כמוך הייתה הרפת שלנו הטובה ביותר בכל הארץ, עלינו לעסות מאמץ ולאכול הכל מה שמגייסים לנו ולא לותר על התירס בקיץ ז.א. שהילדים לא יקחוהו בעודו בטדה, להיות לעתים קרובות יותר מקליפות טריות. וכך תלתן ואספסת ולא נסכה גם את הסלק אך מה אירע לירק, מסחר ילדותי אכלנוהו פעמים רבות לאין ספור וכעת..."

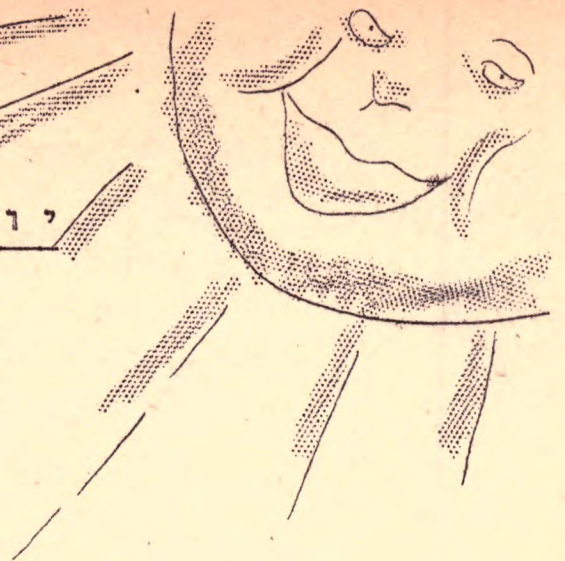
לפתע קלטה אזני שיחה בין רפתן אחד למטנן הו אשר הטיב לי, נכוך יותר לפרה שלא הבינה את שפתו "טוב שהיום פסק הגשם ויכולנו להוציא את הפרות, רוב הירק הלך לאבוד מפאת הגשמים, והעדר גדל בשנים האחרונות, הוא מונה למעלה מ-90 חולבות וכ-30 מבכירות והעגלות לא מעטות הן, מספרן 60 וכ-40 עגלים. מחר נשלח אחד למטבח, טוב שהם לא מבינים את שפתנו, חלפה בלעף המחשבה במוחי וכבר עטפוני ריחות בסר מסכרים וריר הציף את פיי..."

אקוה המסיך הסני, שיתו ההספקה תגיע בזמן ולא יהיו כל עכומים ואז נגיע לתנובה גבוהה מאד של חלב.

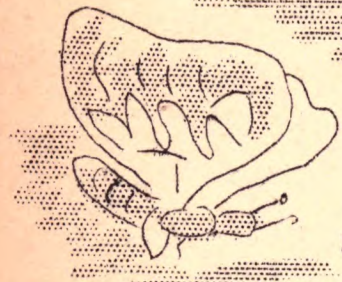
וכעת טוחחו השתיים על "בכל זאת היה היום זה בלתי רגיל שלא תחטבי שזאת הפעם הראשונה שאני מקבלת זריקה נגד "גחלת" ספרה הזקנה "מה זאת גחלת? פעמים רבות קולסת אוזני מלה מחזרת זו, אך זאב הרפתן לא שועה לשאלותי וואף לא מביין את שפתי הוא אץ תמיד למכון החליבה"... או שאלה גדולה וחשובה שאלת, פעם חקפה מחלה זו את הרפת וכמה פרות מתו חתך ימים ספורים ביסוריה נוראים...



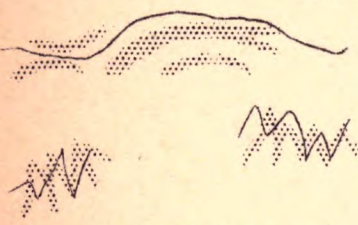
י ו ם ב ה י ר א ח ד



ופתאום לכבוד החג
 מן הסתם כך השמים
 פזרו ענניהם - ואז
 שלחה הטמט זיו קרניים
 יום בהיר אחד.



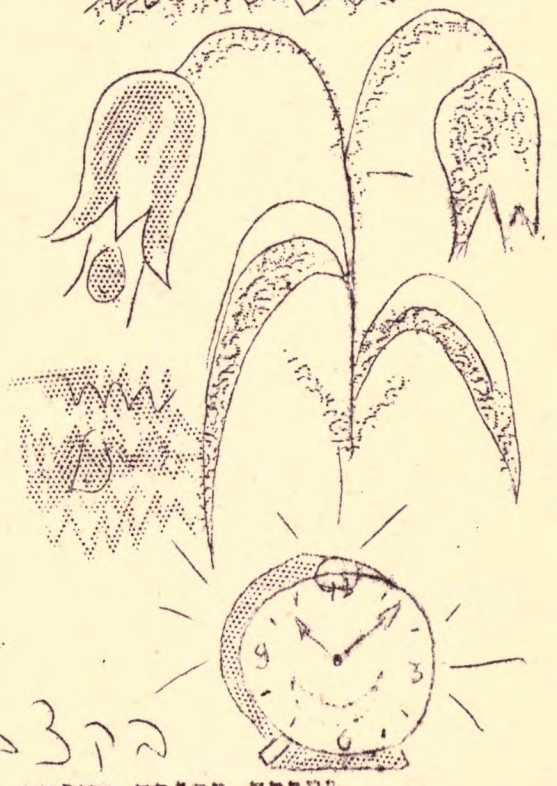
ודלגו הקרניים בין הספות
 צחקו בצמרות העצים;
 דגדגו בדיצה את מימי הביצות
 ולטפו ראשי ילדים.



וצחק היקום אל כל קרן בנחה
 וכעין חיוך אפף את הנוף
 כאור חיים הטמט זורחה
 הכל כה חביב, כה טוב.



בפצפה צפרים עליזות נקיות
 פקחו פקעיהם פרחים ועלים
 צחקו הקרניים, - קרצו נוצצו;
 שחקו בעליף בספות הציצים
 והכל כמו צחק מארץ וסמים
 בכל נצצו קרני טמט ופז
 ואז שחה בסחוק -
 "כמה טוב בחורף -
 ביום בהיר אחד"!



הקצב המ... ..

נערכה מסיבה שהיתה מוקדשת לחיל האוויר. איך ספק שהמסיבה הייתה
 נחמדה ונעימה (יחי הסכבה הבינונית!!!), אולם לא רק בזאת צריך להסתפק; יש
 להמטיך את המסיבה בריקודים ובהוי טמח (שהיה חסר מאד).

סכבה הנועזים: נעטו כמה חלופים בוועדות לקראת הטליש החדש - נאחל לחדשים
 הצלחה רבה יותר מאשר ליוצאים.
 ביום רביעי (28.12.55) רצה ארבה לנחות במסקנו. לאחר שהמטק נוצע
 לעזרה הארבה גורט.

" ל ק ר ן ה מ ג ן "

סכבה נעירה: ארגנה אוסף של גרוטאות וטיילי עתוננים שהסתכמו בסכום
 של 57 לירות.

סכבה בינונית: עטחה מבצע לאסוף נוקיסיים. את הפרחים מכרו בחדרה וקבלו
 תמורתם 52.250 לירות.

הפירות

מקבוצה בלתי מנוצחת הפכנו לקבוצה בלתי מנוצחת. הכונה לקבוצת הכדור-סל של הנערים, שמאז הפסד נגד מטמר העמק פקד אותה מזל רע והיא נחלה כמה כשלונות. המדובר הוא בגביע "אליאנס" שהוא גביע בית החרושת לצמיגים בחדרה, שנערך זאת הפעם הטליטית על מגרש הפועל בחדרה. על זכית הגביע התמודדו השנה 6 קבוצות בוגרים מאיזור הסומרון, ביניהם קבוצתנו.

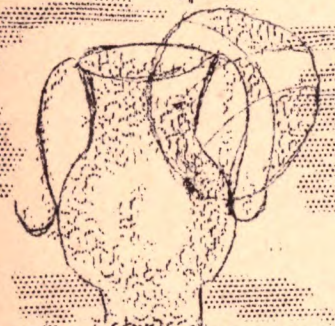
הקבוצות התחלקו לשני בתים, שלש קבוצות בכל בית. בית א: גבעת חיים, כפר-ויתקין וחדרה. ואלו בבית ב' גן-שמואל, מעברות ופרדס-חנה.

סדרו הבתים הזה הביא למתח במסחקים רק בבית א' בו התמודדו ה"אריות" שבחבורה. הפסד ראשון הביאה לנו קבוצת "הפועל חדרה" שגלתה כוסר קליעה טוב והודות להרגשה הביחית וניצול החולשה שגילינו בהגנה על סלינו הצליחה לגבור עלינו בחוצאה של 36:43.

במסחק שני נצחה כפר ויתקין את חדרה לאחר הארכת המשחק שנשתיים בסיוון. מסחק בו הט ני נגד כפר ויתקין נשתיים גם הוא בהפסדנו בהפרט זעום 46:51. בבית ב' זכתה גן-שמואל. בגמר נצחה כפר ויתקין את גן שמואל על חודה של נקודה וזכתה בגביע. אין אני רוצה לתרץ את הפסדנו. אך בכל זאת יש לציין שלטה דברים שגרמו ללא ספק להפסדים והם: א) חוסר אמונים סדירים. ב) אינדיבידואליות מופרזת של כל אחד מסחקנינו. ג) חוסר מאמץ סיכוון את מסחק הקבוצה מבחוץ.

אך יש לאמץ גם דברים לזכותנו והם שהקבוצות מסחקנו נגדן הן קבוצות בוגרים המסחקות בליגה ב' ושהטפוס היה חסר מהיותר אובקטיבי. המסקנות ממסחקים אלה הן שאמונים קבועים יותר רכזו במסחק יחזירונו לכושר הטוב שהיה בעבר ויביאו לניצחונות נוספים.

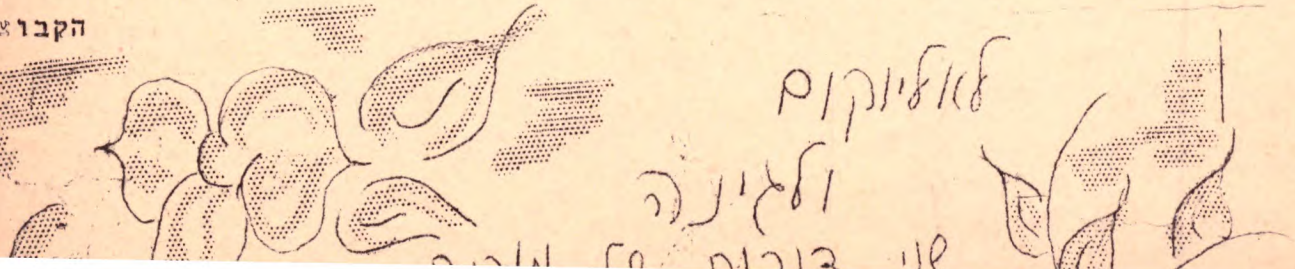
צביקה כתה י"ב



התחרות בכדור-סל על גביע "הקופרטיב"

ביום שבת 30.12.55 נערכה התחרות כדור סל על גביע "הקופרטיב". ההתחרות התקיימה במטמר הסרון. הסתתפו 5 קבוצות והם: גבעת חיים, עין החרוט, מטמר הסרון, חדרה וכפר ויתקין. ההתחרות נערכה לפי שיטת בתים. בבית א': הילנו אנחנו וכפר ויתקין. בבית ב': מטמר הסרון עין החרוט וחדרה. במסחקינו הראשון נצחנו את כפר ויתקין 30:18 (7:14). מבית א' עלתה גבעת-חיים. מבית ב' הייתה צריכה לעלות עין החרוט אך אחרי הפסדם למטמר העמק הם נסעו וכך ניצחנו בלי מסחק. והגביע גסאו אצלנו זו הפעם הטליטית.

הקבוצה.



לא אשיוקום

ואני יורה

על בורות



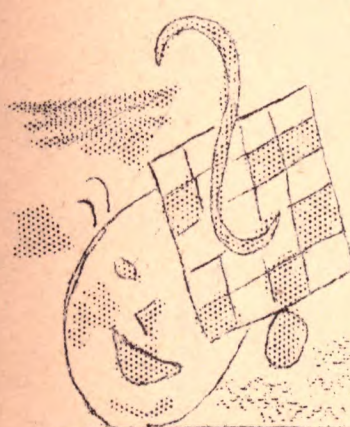
בגל קס

* ענן הארבה אשר חלף על פני המסק לא הצליח להוריד את "בטמו" עקב קולות הנגינה המוזרים שבקעו מעבר הקוקע. המוזיקה נוגנה על ידי כלים מכלים טובים: כף אספה בצירוף סיר לילה, מכסה פח אספה ודלי ילדים. וכבו על כלם כליה המסוכללים של אחת הזקניות אשר הרעישה עולמות בחתיכת פח וממטרה. הכי מפסוט היה ג'וסיס ו. - הוא התרוצץ בטטה המועה עם שני פחים והקיש אחד בטני; ותוך כדי ריצה הספיק לאסוף גם פטריות ולבטלם בערב בתוך מרק בטר (של ארבה כמובן). הארבה נס כל עוד רוחו בו. מהשגי היום - במטבח לא נשארה אף כך למרק, הסירים הוקטנו כססקרוריות בבטנם.

* בימים האחרונים חייגו עדים לנסיון של החברה ידיעות אוטומטית מהחברת לואט (שלא באמצעות העיץ) בטעת סיבה, לשם הכנה למבחן הימיה. הנסיון נחל הצלחה! כל המעוניין יפנה לטרו ליק ממציא השיטה (בלתי מספיק - מובטח!!!)

מה לימדים בטעור הקלאות?

* אחד הטעורים המעניינים ביותר הטנה בכחה "א", היה טעור החקלאות האחרון הטעור הצטיין לא רק בעניין טבו אלא גם ברובי המטותחים בו בעירנות. הנושא טעמד הפעם על הפרק היה התחרות מלכת היופי של אירופה 1956 המחנהלת על ידי העתון המפורסם "חיי טעה". דעות הכחה נחלקו לז'וסיס: השמאל והימין. סיעה השמאל טעה כי השמאל-ית היא היפה ביותר ואלו הימין טעו כי הימנית דוכבת הדברים הגיעו כמעט לידי הגרה ידים. טכס את הזכות אליקזום טעען כי מבחינה קולואידלית הידרופילית - טכסופילית, הימנית היא היפה ביותר.



חז
איר (כאן) (4/10)

	6	5	4	3	2	1	
7							
					9		
		13		12		11	10
			15				14

מאונז:

- 1) מסתמסים בו נגד ארבה. 7) הסחקן הראסי בטרס "האדמה הטובה" 10) - פעולה טמוטית להדברת הארבה. 14) - שתי ארצות בקרבתינו הרגילות לארח את הארבה. 16) אחד מסוגי הארבה. 17) נגור.

מאונך:

- 1) טמונים ואחד 2) טמו הפרטי של מנהיג הליבור 3) מענית 4) תופט חלק ניכר מגבול ישראל 5) קרס 6) נניח 7) גבור ספרותי המופיע במחזה מעל הבמה עתה. 8) פרח לבן וריחני 9) ארץ מוצאו של הארבה הבא אלינו 11) זה הצידה 12) בעזרתו אפשר גם להרוג ארבה 13) אחת מהארצות הידועות באהבתה לארבה צלוי 15) מילת כאב.



על קרי אורן ורוחב.

4.9.55 לאחר שלשה חדשי הכרות עם רנגון והבורמזים, התישבנו באוירון ופנינו

מזרחה לבנקוק בירת סיאם. בנסיעה זו זכינו רק אמא ואני. אנו יושבים כבר במטוס, קטורים לכסאות, מנוע ראשון מופעל, שני, שלישי ורביעי; כולם בסדר, הצות מוכן, חנועת שלום אחרונה לידידים בטדה-התעופה ואנו בדרך.

לאחר 2 דקות אנו כבר חגים מעל לסדה-התעופה מתרוממים מעלה מעלה. מלמטה פרושה ארץ רחבה מישראלית וירוקה משדות אורז מוריקים. אכרים קטנטנים הולכים לאחר שוריהם. בקתות קטנות זרועות פה ושם. עוד כמה רגעים ומתחתינו ים; מפרץ בנגל. באוירון נוסעים רבים מארצות שונות ולארצות שונות. מי יודע לאן?

לאחר ארבע שעות טיסה נעימה לכוון מזרח אנו יורדים למטה ונותחים בטדה-התעופה של בנקוק. לאחר סדורים פורמליים נסענו העירה במסך כ-45 רגעי ושוב בידי הכביש שדות, אכרים שוורים, בקתות. כשהאדם נמצא בחנועה ועובר ארצות שונות, מתפתחת בו הנטייה לערוך השוואות בין החשבי הארצות השונות, בין לבושם, דיורם, נקיונם, סגנון בחיהם, מנהגיהם וכו' וכו'. כאן בבנקוק אנשים מונגוליים כמו הבורמזים צבעם כהה לבושם מכנסים וחולצה לא כמו החצאית שלובש הבורמזי. הרחוב נקי יותר - מסודר, האנשים נקיים יותר, העיר בנקוק יפה יותר מרנגון, רחובותיה רחבים ומסודרים.

אחרי מנוחה קצרה יצאנו לטייל בעיר בלויח קונסול הכבוד הישראלי בסיאם. בקרנו בפגודת ענק השיכת לבית המלוכה הסיאמי. פגודה זו שונה משאר הפגודות ומזכירה יותר את בניין הכנסייה הנוצרית; אולם ענקי, קירותיו ותיקרתו מצוירים בצבעים וזעב, ציורי הדת וההסטוריה הדתית וכן תולדות חילי בודהא. גם צורת בודהא עצמו שונה, פניו מאורכים יותר הבעת פניו יותר הגיונית ואומרת יותר מבודהא הבורמזי. זה סיאם היא בודהיזם. בערב יצאנו לטייל ברחובות העיר; עיר הומיה שוקקת חיים, מוארת וזויות מהודרות בכסף וזהב שהנן מתכות מצויות וזולות יחסית במדינת סיאם. למחרת טעמנה נסיעה בריקשה מהי - ובכך הנך מתישב על הריקשה מסלומהקט לראות העיר. וכך מובל הנך ברחובות, בצידן של מכוניות ענק טמליות ואוטובטיות. לאחר כמה דקות יפות של נסיעה נתקדדו הסמיים והחלו להמטיר קצת. נו, זה שנרטבנו זה ברור אבל גם חויה כזו מותר לחוש אם היא תופק מזרחית.

אקירק

